

بررسی اجزاء عملکرد در ۹۰ رقم انگور با استفاده از تجزیه علیت
محمد رضا فتاحی مقدم، علی عبادی، محمد رضا قنادها و علی وزوایی
به ترتیب دانشجوی دکتری و استادیاران دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران

به منظور بررسی تنوع ژنتیکی و روابط موجود بین عملکرد و اجزاء آن، ۹۰ رقم انگور در مرکز تحقیقات گروه باغبانی دانشگاه تهران در سال ۱۳۷۶ مورد ارزیابی قرار گرفت. فواصل بوته‌ها در این آزمایش ۲ متر در روی ردیف و ۳ متر بین ردیفها بود. سیستم هرس کوردون دو طرفه یک طبقه با اسپور کوتاه بود. این طرح در قالب بلوکهای کامل تصادفی با ۳ تکرار و دو مشاهده انجام شد.

در تعیین اجزاء عملکرد و سایر روابط آنها، صفات گوناگونی از قبیل وزن خوشه، تعداد خوشه در بوته، اندازه خوشه، تعداد و وزن حبه، اندازه حبه، وزن و تعداد بذر در حبه، کل مواد جامد محلول، و... مورد ارزیابی قرار گرفتند.

بررسی صفات نشان داد که تمام صفات از ضرایب فنوتیپی بالایی برخوردار می‌باشند. تجزیه واریانس نشان داد که تمام صفات در سطح احتمال ۱٪ دارای تفاوت معنی داری می‌باشند که نشان دهنده وجود تنوع کافی در ارقام می‌باشد. نتایج همبستگی ساده صفات و تجزیه رگرسیونی و به دنبال آن تجزیه علیت نشان داد که صفات تعداد خوشه در بوته، وزن خوشه، تعداد و وزن حبه بیشترین تاثیر را روی عملکرد بوته دارند (۷۸٪ واریانس کل). همچنین صفات اندازه خوشه، وزن حبه، تعداد حبه و طول خوشه بیشترین تاثیر را روی عملکرد خوشه داشتند (۸۵٪ واریانس کل). نهایتاً طول، عرض و اندازه حبه و تعداد بذر در حبه بیشترین تاثیر را روی عملکرد حبه داشتند (۸۴٪ واریانس کل).